

НАДІЯ МЕРЦИН-БОДНАР

Заслужена артистка України Надія Василівна Мерцин-Боднар (сопрано; народилася у 1946 р.) навчалася співу у Поліни Антонівни Милославської, випускниці Ленінградської державної консерваторії ім. М. А. Римського-Корсакова. У Закарпатському народному хорі П. Милославська працювала викладачем вокалу. Саме вона порадила Надії Василівні продовжувати професійний шлях на посаді артистки Закарпатського народного хору. У 1966 році Н. Мерцин стала студенткою УжДМУ ім. Д. Є. Задора. Навчалася на відділі «Хорове диригування» (клас викладача Й. Сулінчака). У вокальному мистецтві її наставницями стали В. Мячина та В. Глодан-Кіш. Навчання Н. Мерцин-Боднар поєднувала з роботою. У 1969 році М. Кречко прийняв співачку на роботу в хор, і в тому ж році відбулася її перша гастрольна поїздка з колективом містами Кавказу.

Позитивні відгуки про творчість Надії Василівни зустрічаємо у монографії І. Хланти «Пісня над Карпатами»: «Фахове вміння, бездоганне володіння вокалом, життєрадісність, тонкий ліризм – характерні риси виконавського мистецтва Н. Мерцин, котра співає в хорі з 1970 року. Щедрими оплесками нагороджували її слухачі за виконання закарпатських народних пісень «Паде дощ», «Та як мені не співати», румунської народної пісні «Вийду з хати погуляти». Полонить та ніжність і ласка, що струменить у голосі Н. Мерцин, коли вона виконує пісню «Колишу, колишу» в обробці М. Данкулинця». Вдалою для Надії Василівни була також інтерпретація художнього образу в пісні М. Попенка «Грай, трембіто». Співакці доручали не тільки сольні партії: разом з М. Іванців та Г. Бохорською вона виконувала партію сопрано у тріо М. Машкіна «Тобі, вівчарю».